opfernd; von Agni AV. 12,2,42 (देवपज् VS.). — b) zum Götteropfer dienend AV. 10,5,15. पृथिवी VS. 1,25. 3,5. ÇAT. Ba. 3,2,2,20. — 2) n. Götteropferplatz, Opferstätte AV. 9,6,3. VS. 1,26. 31. 4,1. 22. AIT. Ba. 1,13. 7,20. एतहा उपममुष्पा देवपजनमद्धाय्यदेतचन्द्रमिस कृष्णिमव 4,27. ÇAT. Ba. 1,2,5,18. 3,1,4,1. fgg. 14,1,4,2. KATJ. ÇR. 15,3,47. 20,4,14. KAUÇ. 60. प्रयागे देवपजने देवार्एयेषु चैव क् MBB. 8,7354. BBÅG. P. 2, 6, 23. वस SBAPV. BB. 2,10.

देवर्वैजि (देव + पिजि) adj. die Götter ehrend, den Göttern opfernd Uééval. zu Unadis. 4, 117. दिज Bhatt. 2,34.

देवपर्जे (देव + पज्ञ) m. 1) Götteropfer, Brandopfer (eine der fünf Arten von Opfer) H.821. पद्मी जुर्रेशित स देवपज्ञ: Åçv. Gau. 3, 1. Çat. Ba. 11,5,6,1. M. 4,21; vgl. 3,70. 71. ेमप adj. Hariv. 11406. — 2) N. pr. eines Mannes; vgl. देवपज्ञि, देवपज्ञपिएउतसूर्यः

देवपडपं (देव + प॰) n. Gottesverehrung, Götterop/er: ह्या पा मात्रा हुए-न्या जिनेष्ठ देवपडपीय मुकतुं: पावक: R.V. 7,3,9. f. ॰ पडपा dass. P. 3,1, 123. मुख्यामं ते सुमति देवपड्यपी R.V. 1,114,3. 5,21,4. 8,60,12. 10,66,7. 30,15. देवपडान में देविह देवपडपी A.Tr. Ba. 7,20. KAUC. 44. VS. 1,13. 5, 42. ÇAT. Ba. 1,8,1,30. 3,1,1,3. 8,6,2,16. 13,5,2,10. instr. gleichlautend: किनोता ना मुद्दार देवपड्या R.V. 10,30,11 (NIB. 6,22). कुद्दी भेव सुक्रती दे-वपड्या 70,1. 107,3.

देवपा (देव + या. adj. zu den Göttern gehend, nach den Göttern verlangend, götterfreundlich: धिर्य घिपं वो देवपा उ द्धि है ए. 1,168,1. ख्र्यं पुत्ती देवपा ख्र्यं निपेध: 177,4. देवपा विष्र उदियार्त्त वार्चम् 3,8,5. उ- दिप्राणा देवपा वार्चा सस्यु: 5,76,1. ख्राह्र 7,68,4. न मायमेस्ति देवपा खर्जु- एम् 5,77,2; vgl. Nib. 12,5.

देवपार्जिन् (देव + पा॰) 1) adj. den Göttern opfernd Çar. Ba. 11,2,6, 13. — 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBn. 9,2572. eines Danava Harly. Langl. II,409 (die Calc. Ausg.: देवपाजिन्).

देवपात्रिक m. N. pr. eines Autors, = पात्रिकट्व Verz. d. B. H. No. 238. fgg. 1073.

देवपात इ. व. देवपात्.

देवपातु m. ein himmlischer Jatu, Bez. einer besonderen Art von Jatu Karn. 37,14. Wohl so zu lesen st. देवपात (vgl. v. l. देवपातव) im gaņa राजन्यादि zu P. 4,2,53.

देवपात्रा (देव + पा॰) f. eine Procession mit Götterbildern Han. 129. Malav. 69, 13. Kathås. 25, 121.

देवपात्रिन् (vom vorherg.) m. N. pr. eines Dånava Hamv. 12943; vgl. देवपात्रिन्

द्वपान (देव + पान) 1) adj. f. ई zu den Göttern gehend, — strebend: यर्झविष्यंमृत्शा देवपानं त्रिमानुषा: पर्यश्च नपत्ति ए. 1, 162,4. म्र्याः सामि-द्याः 10, 51,2. यज्ञुस् 181,3. AV. 11,1,20. म्रद्ध्याः VS. 12,73. Göttern zum Wandel, Verkehr, Aufenthalt dienend; so heissen namentlich die Pfade (पश्चिन), auf welchen die Himmlischen herniedersteigen, Opfer zu ihnen gelangen, überhaupt der Verkehr zwischen Himmel und Erde geht; der zu den Göttern führende Weg. ए. 1,183,6. 4,37,1. प्र मे पन्या देवपाना मद्भान 7,76,2. 10,51,5. पर्र मृत्या मनु परिद्धि पन्या पस्ते स्व इतिरादेवपानात् 18,1. पे पन्याना बक्वा देवपाना मत्त्रा खावापृथिवी संचरिति AV. 3,15,2. 9,4,3. 12,2,41. 18,4,2. 14. VS. 5,33. 29,2. TS. 2,3,14,5. TBa. 1,3,4,3. 2,4,2,6. AIT. BR. 3,38. CAT. BR. 1,9,2,2. 13,2,2,12. MUND. Up. 3,1,6. Ран. Gaнл. 3,1. म्रधन् RV. 1,72,7. — ये देवपानीः पित्यानीश लोकाः सर्वान्पयो मनुणा म्रा त्तियम 🗛 🗸 ६,117.३० समेरिमछोके सर्मु देव-याने सं स्मा समेतं यमराज्ञेष 12,3,3. यास्ते रात्रीः सवितर्देवयानीरत्तरा मार्वापृधिवी वियत्ति TS. 3,5,4,2. स देवपानः केतुः Çîñku. Br. 2,9. देव-यानीना वा पत्मन्नाधूनोमि 👫 १ म. ३०,६. — देवयानेन पथा स्वर्गमुपेयुषः MBH. 3, 11000. 11006 (p. 569). 5,793. 12,525.9609. 13,4312. 14,980. 15, 930. Hariv. 16256, म्रोटेवयानमावृत्य पन्धानं समुपस्थिताः (म्रसूराः) 6806. (दित्तणा) स्राचातिनी गर्कितैषा पतत्ती तेषा प्रेतान्पातपे देवपानात् мвн. 13.4318. त्रिलोकों देवयानेन सा अतित्रज्य मुनीनपि выб. Р. 4,12, 34.पित्यानं देवयानं श्रात्राच्क्रतधराद्वजेत् 29, 13. देवयानमिदं (subst. n.) प्रा-क्रः 1.15,55. ऋषं स देवयानानामादित्या द्वारम्च्यते । ऋष चं पितृयानाना चन्द्रमा द्वारमुच्यते ॥ MBs. 13, 1081. उपरिष्ठाञ्च स्वर्लोका या ऽयं स्वरिति संज्ञितः । ऊर्धगः सत्पद्यः शस्रदेवयानचरे। मुने ॥ ३,15442. उत्तरे। (चतुर्वर्गः d. i. सत्य, तमा, रम, म्रलोभ) देवयानस्त् सिद्धराचरितः सदा 123. म्रदर्द्धेव-यानाय यावादित्तमिवन्दत् 1,3681. n. Götterwagen Çabdarthar. im ÇKDr. - 2) f. 3 N. pr. einer Tochter des Uçanas, Gemahlin Jajāti's und Mutter Jadu's und Turvasu's, MBn. 1,3159. 3183. fgg. 3305. fgg. 5, 5045. 7, 2297. 6030. HARIV. 1603. fg. VP. 413. Buag. P. 5,1, 35. 9, 18, 7. fgg. Vâsu-P. in Verz. d. Oxf. H. 49, a, ult.

देवपावन् (देव + पा) adj. zu den Göttern gehend: ह्वदूतो देवपावा विनिष्ठ: RV. 7,10,2.

देवियत्र nom. ag. von 2. दिव् P. 3,2,147, Sch.

द्वपुँ (von द्वप्) Uśával. 20 Uṇans. 1,38. adj. f. ज die Götter liebend, gottergeben, fromm: नरें। पत्र देवपवा मदिल RV. 1,154,5. जन 4, 9,1. 5,48,2. मा देवपुं भंजित गोमंति ज्ञे 34,5. एक् मनु देवपुर्यज्ञकाम: 10,51,5. 8,92,7. 9,96,24. राष्ट्र देवपूनाम् AV.8,9,13. शाचाषि RV. 7,43, 2. Soma 9,6,1. 11,2. 37,1. 97,4. देवपुवम् (जुङ्गम्) Çar. Br. 1,5,2,3. देवपुवम् acc. m.VS. 1,12. = धार्मिज, मुक्त Trik. 3,1,12. Med. j. 85. = लोकपात्रिक (Wils.: frequenting holy festivals; dieses ware देवपात्रिक) Med. m. Gott Cabdar. im ÇKDR. — Vgl. श्र.

े देवैपुक्त (देव + पु॰) adj. von Göttern geschirrt, von Rossen Þ.V. 7, 67,s.

द्वप्रा (देव + पुरा) n. das Weltalter der Götter, das erste Weltalter (कृतपुरा) MBn. 1,1073. 2,421. 3,8686. 10,786. 12,93. 13,3903. Haarv. 991.

1. देवयानि (देव + या) f. m. Götterschooss, göttlicher Schooss: यज-मानं यज्ञादेवयान्य प्रजनयति Ait. Br. 3,19. 6,9. श्रामिव देवयानि: 1,22. 2,3. ÇAT. Br. 7,4,2,40. Bez. des Reibholzes: देवयानि: स विज्ञेयस्तत्र मध्या कुताशन: Gaujasamer. 1,82.

2. देवपानि (wie eben) adj. einen göttlichen Ursprung habend; subst. Halbgott: विद्याधरा उप्सरायसारतागन्धर्विकानराः । पिशाचा गुस्तकः सिद्धा भूता उमी देवपानपः ॥ АК. 1,1,1,6. Внаттотрака zu Varin. Вян. S. 47,55. 57,9. fem. Drv. 5,60.

देवपाषा (देव + पा॰) f. Götterweib: मुमुचुर्देवपाषाञ्च पुष्पवर्षम् MBB. ९,२७१४. कुत्ती च माद्री च देवपाषापमे भुवि HARIV. 3011.

र्वे Unidos. 2,100. m. des Mannes Bruder, insbes. ein jüngerer, AK. 2,6,1,32. H. 553. नर्नान्दरि मुमाज्ञी भव समाज्ञी मुधि देवृषु RV.